

Sidret. Acabada la feina vàrem dinar, i tornar cap a casa. Arribàvem a les onze de la nit, però content d'haver fet una bona feina.

—*Amb tantes preguntes ens hem oblidat d'una de molt important, el teu casament?*

—Em vaig casar amb la Josefa Baró Oliveras, de Can Baró, el dia 3 de juny de l'any 1940, o sigui que fa 44 anys.

—*I del matrimoni, quants fills teniu?*

—Tenim quatre fills, en Jaume, la Carme, la Teresa i en Miquel.

—*I dels quatre fills, algun ha volgut continuar el teu ofici?*

—Ja t'ho explicaré: En Jaume es dedica al transport amb camió, va per tota Espanya, la Carme es va casar amb en Josep de Can Lampista, la Teresa treballa a l'Administració Pública, i per últim en Miquel, és el que m'ha de substituir a mi, doncs actualment ja és «mestre-ferrador», també doma cavalls, ha participat en «Gymkames», concursos de doma, rallis, etc. etc. Ha obtingut un primer premi nacional i un segon internacional, i molts d'altres.

—*També vares ser conseller de l'Ajuntament. Tens alguna que dir, al respecte?*

—Et diré que és una feina molt dolenta, que volent-ho fer bé, mai ho fas bé per tothom, i no ho aconsellaria mai a ningú que ho fos, ja que només porta mals de caps, discussions i disgustos, sense cap benefici. Recordo que el meu avi deia que si no volies tenir maldecaps i estar tranquil, no et posesis mai amb càrrecs municipals.

En donar ja per acabada l'entrevista, vàrem entrar a la «botiga» on s'hi pot veure la fornal, l'enclusa, el mall, i un pilot d'eines. Aquesta botiga on tantes vegades sentim, en passar per davant de casa seva, aquell soroll únic i familiar que fa el mall en picar damunt l'enclusa. Això ens recorda que allà hi treballa un «mestre ferrador i forjador».

J. Casanovas